

گزارش جلسه پالتاکی "ویژه کارگران هفت‌تپه"

برگزارکننده؛ ده نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج از کشور
تاریخ 29 نوامبر 2008

سخنرانان سمینار؛ کارگران نساجی کردستان و فرش غرب‌بافت، برخی از اعضای هیات مدیره سندیکای تازه تاسیس کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه و همچنین تعدادی از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری در این سمینار تعداد زیادی از فعالین عرصه کارگری و علاقمندان این عرصه در خارج از کشور، حضور بهم رسانده بود.

موضوعات مورد گفتگو در این جلسه به قرار زیر بود؛

- 1- آخرین گزارشات از وضعیت کارگران نساجی کردستان و فرش غرب بافت
- 2- تاریخچه مبارزات کارگران نیشکر هفت‌تپه
- 3- بررسی وضعیت جنبش کارگری ایران و تلاش‌های پیش رو

1- آخرین گزارش از وضعیت کارگران نساجی کردستان و فرش غرب‌بافت

کارگران نساجی کردستان و فرش غرب‌بافت که توسط کارفرما و صاحبان کارخانه اخراج شده‌اند، بیشتر از چهار ماه است که هیچ حقوق و مزایایی را دریافت نکرده‌اند. این کارگران با اعتراضات و تجمعات خود در مقابل کارخانه و سپس در مقابل اداره کار خواستار رسیدگی به وضعیت خود هستند. کارفرما با کمک نهادهای دولتی تلاش میکند که کارگران را با ترفندهای مختلف اخراج و از پرداخت حقوق و مزایای آنها سر باز زند. اعتراضات کارگران هنوز ادامه دارد و درخواست آنها از فعالین کارگری خارج از کشور، انعکاس صدای اعتراض آنها و جلب حمایت مادی و معنوی اتحادیه‌های کارگری و نهادهای دفاع از حقوق بشری است.

2- خلاصه‌ای از تاریخچه مبارزات کارگران نیشکر هفت‌تپه

تاریخچه و روند مبارزات سخت پیش از شکل‌گیری سندیکای نیشکر هفت‌تپه از اسفند سال 1385 با اعتراضات کارگران به عدم پرداخت پاداش عیدی آغاز شد و در پی آن بعد از یکسال با بی‌توجهی به خواسته‌های کارگران، در اوایل شهریور 1386 اعتصابات جمعی کارگران شروع شدند. کارگران درک کردند که باید اعتصابات خود را همراه با اعتراض و مبارزه خارج از محیط کار پره بزنند. با این کار کارگران موافق شدند که مردم زحمکش شهر را با خود همراه کرده و از قدرت نیروی سرکوب و نیز تهدیدات کارفرما بکاهند. کارگران و مدافعانشان اعتراضات را به وسط شهر و جلوی فرمانداری کشاندند که با گاز اشک‌آور روبرو شدند. مبارزات همچنان در اشکال گوناگون ادامه یافت و از حمایت بیدریغ و فعال اهالی شهر برخوردار شد. مدیرعامل شرکت برای جلوگیری از اعتراضات، می‌خواست مجتمع را تعطیل کند. کارگران در مبارزات خود نه تنها مجتمع را از تعطیلی نجات دادند بلکه مصمم در پی ایجاد تشکل مستقل خود پافشاری کرده و نمایندگان خود را انتخاب کردند. به گفته نمایندگان کارگران هفت تپه، یکر از دستاورد های ما در این سه سال این است که حق گرفتنی است و باید برای آن جنگید و مبارزه کرد. مبارزات در این سه سال تجارب آموزنده‌ای برای همه کارگران در برداشته، که باید با هشیاری و از خودگذشتگی، ایستادگی و فداکاری همچنان ادامه داشته باشند. و دیگر اینکه کارگران دریافته‌اند که با تکیه بر نیروی طبقاتی‌شان قادرند که در برابر مسئولین دولتی و شرکت و همچنین تهاجم و یورش نیروهای انتظامی مقاومت نموده و آنها را به عقب نشینی وادارند. با اتحاد، همبستگی و همیاری می‌توان بر موانع چیره شد و پیش رفت.

در خواست کارگران هفت تپه از کلیه فعالین کارگری در خارج کشور و همچنین تمامی کسانی خواهان کمک و یاری به کارگران در ایران هستند و فقط چنین کسانی و نه دیگران با تأکید چندین باره این بود که: هئیت مدیره سندیکا از طرف هیچ ارگانی تأمین مالی نمی شود و برای اینکه بتواند دور همدیگر جمع شود و نیز نشریه ای داشته باشد، کمک مالی می تواند برایشان خیلی مفید باشد.

3- بررسی وضعیت جنبش کارگری ایران و تلاش های پیش رو؛

3-1 عرصه های گوناگون موانع و سد راه ؛ قبل از هر چیز در این قسمت بوسیله یکی از سخنرانان به نقش مخرب و فاسد کننده مرکز همبستگی آمریکائی (سولیداریتی سنتر) و بویژه در شرایط کنونی در رابطه با جنبش کارگری ایران پرداخته شد. در این رابطه به نقش مهدی کوهستانی نژاد یکی از همکاران این مرکز اشاره نمود. از همه در خواست کرد که برای حفظ جنبش کارگری در افشاء این مراکز و عواملشان بکوشند.

3-2 سخنرانان با اشاره به مبارزه و حرکت کارگران هفت تپه و با توجه به اهمیت این مبارزه و نقش مثبتی که تجربیات و دست آوردهای هایش می تواند برای کل طبقه داشته باشد، صحبت کردند. این فعالان کارگری به طور مشخص چند دست آورد مهم مانند: 1- زیر سؤال بردن سیاست های اقتصادی دولت 2- توده ای کردن مبارزه و درگیر نمودن خانواده های کارگری و مردم شوش و روستاهای اطراف 3- در خواست رسمی نمودن کارگران قرار دادی 4- چیره شدن کارگران بر تفرقه بین کارگران و همچنین تفرقه بین کارگران و کارمندان 5- غلبه بر نقش مدیریت و مقامات امنیتی در دامن زدن به استحقاقات موجود بین لر و عرب و تمایلات قومی که خوشبختانه موفق نشدند. کارگران نشان دادند که لر و عرب بودن مهم نیست، بلکه ما هم طبقه ای هستیم و منافع مشترک داریم، مهم است. نمایندگان خود را از بین لر و عرب و فارس برگزیدند. 6- بر اب نمودن نقش اداره کار در پیشنهاد ایجاد انجمن صنفی از طرف آنان و رد آن توسط کارگران. 7- دامن زدن به مبارزه کارگری و تداوم آن در منطقه جنوب، را برشمردند و کلا سندیکا کارگران هفت تپه را تشکیلی دانستند که از دورن کارگران و با تکیه به نیروی کارگران و با مبارزه کارگران و برای کارگران بر آورده شده است و این که کلاً کارگر امروز کارگر سال های 57 نیست، کارگران حرف دارند که می خواهند بزنند.

3-3 موانع و سختی ها راه

الف- سرکوب و خفقان سیاسی که در سراسر کشور حاکم است. این عامل همچنان سندیکای کارگران هفت تپه را نیز تهدید می کند.

ب- اینکه رهبران سندیکا باید همچنان مراقب ترفند های مدیریت باشند که آنها می خواهند با جواب ندادن به در خواست های کارگران، سندیکا را پاسیو کرده و کارگران را ناامید نمایند. رهبران سندیکا می باید ارتباط خود را با توده کارگر هر چه بیشتر گسترده و مستحکم کنند. سازماندهی شورائی در این رابطه بهترین تضمین کننده است.

3-4 - گرایشات درون جنبش کارگری و نگرانی ها؛

- گرایش قانون گرایی صرف در بین فعالین کارگری و در میان بعضی از هیات مدیره سندیکا، هم یکی از موانع پیشبرد و ادامه کاری ما هست.

- گرایشات گوناگون سیاسی باید در کنار جنبش کارگری قرار بگیرند. احزاب در کنار این جنبش قرار بگیرند، نه جنبش را در خدمت حزب و یا سازمان سیاسی خود قرار دهند. از همه گرایشات عاجزانه می خواهیم دقت بیشتری به خرج بدهند. این جنبش نیاز به کمک دارد. اگر جنبش را به خدمت خود در بیاورید، از مسیر جنبشی خود خارج می شود. و صورت غیردمکراتیک بر آن غالب می شود.

- ما از گرایش نگرانی داریم که در چنین شرایطی با نوشتن اطلاعیه هایی در اینترنت، دو دسته گی را در بین کارگران دامن می زند. این می تواند جنبش را تضعیف کند. سرمایه لحظه شماری می کند

برای اینگونه مقالات و جو ناشی از تفرقه ان. مثلا در مورد سندیکای به دلیل اینکه رهبران سندیکا از اتحادیه های جهانی در خواست کمک نموده اند، کلا راست می داند و آنها را در مقابل کارگران می داند.

- این جنبش هنوز به هم پیوسته نیست، عمدتا خواسته های طبقاتی نیست، اما شعارها بعضا طبقاتی هستند. با اینکه استخدام رسمی کارگران قراردادی، خواسته ای معیشتی است، اما می تواند حرکت رابه سمت خواسته های طبقاتی رهنمون شود. حتی گرفتن لباس ایمنی اگر با تکیه بر نیروی کارگران انجام گیرد و برای کل کارگران باشد می تواند از جنس خواست های طبقاتی باشد، و یا داشتن بهداشت و ایمنی محل کار نیز به همین صورت.

- فاصله طبقاتی زیاد، شرایط سخت و وحشتناک معیشتی ما، کاهش هر روزه دستمزد و سرکوبها جای دوری نمی روند، این ها مبارزه طبقاتی را رشد می دهند و حرکت های عینی انجام می گیرند. کارگران ارگانهای دولتی را رد کرده و از دولت هر چه بیشتر فاصله می گیرند. مهم است در این ارتباط به حساس بودن سندیکای هفت تپه و دستاوردهای آن توجه ویژه شود.

3-5- ارزیابی و تعریفها؛

- تعریف ساختار درونی سندیکا و تفاوت های آن باید در عدم وابستگی به دولت، توده ای بودن آن و ساختار شورایی آن باشد. ما تشکلی می خواهیم که نه وابسته به دولت باشد و نه وابسته به سرمایه داری. متأسفانه لغت "شورا" بعلت خرابکاری های "شورای اسلامی کار" بار منفی در بین کارگران دارد، به همین دلیل کارگران فعال هفت تپه مجبور به انتخاب "سندیکا" می گردند. برای کارگران بهترین تشکل، شکل شورایی است، فرق ما با آنهایی که در برج عاج نشسته اند و آن چه را که غیر از حرف و تشکل مورد نظرشان را، قبول نمی کنند در این است که ما می گوئیم باید با کارگران حرکت کرد، به میان آنها رفت و آنها را به آگاهی طبقاتی مسلح کرد و به ترویج و تبلیغ تشکلی با ماهیت شورائی پرداخت. تشکل شورایی به خاطر ماهیت دمکراتیک و قدرت عزل و نصب نمایندگان بهترین فرم است. این محتوا در سندیکای کارگران هفت تپه موجود است. هیچ تشکلی چه توده ای و چه از نوع حزبی نمی تواند تا به آخر انقلابی بماند و همچنین نیز هیچ تشکلی را نمی توان از همین حالا و بخاطر انحرافات آینده اش که ممکن است دامن گیرش شود، محکوم کرد و از دور خارج دانست. همه را دعوت به این می کنیم که سوسیالیسم را به عنوان تنها راه نجات، در درون طبقه کارگر، تبلیغ و ترویج کنیم.

- وابستگی سرمایه در ایران به سرمایه داری در جهان از طریق کانون های وابسته مثل بانک جهانی و صندوق بین المللی و سازمان تجارت جهانی دنبال می شود. از چند سال قبل دارند دستورالعمل نئولیبرالیسم را که خصوصی سازی (که در اینجا خودی سازی است) در ایران، پیاده می کنند، برای اینکه راحت تر و زودتر به سود برسند. این دستورالعمل از سال های پیش اجرا می شود و به پیش می رود.

- خواسته های کارگران؛ رسمی کردن قراردادها و پافشاری برای ایجاد تشکل مستقل و توده ای طبقاتی شان است.

- تمرکز فعالیت بویژه در کارخانه جات بزرگ بر روی تشکل خواهی و تشکل یابی است. فعالیت متمرکز از طریق آگاهی در محیط کار بصورت کتبی و انتشار خبرنامه ها در کارخانه ها و اطلاعیه های مشترک در واحدهای تولیدی میتواند چنانچه با فعالیت متمرکز صورت بگیرد در سال های آینده شاهد شکل گیری تشکل های دیگر باشیم. مثل نفت، حمل و نقل، نساجی، آب و برق و تلفن، کاغذ کارون و صنایع بزرگ. تشکل ها باید از پائین شکل بگیرند و به دنبال منافع طبقاتی مشترک کارگران باشند.

3-6 - انتظارات ما از شما؛

- کمک و یاری، بویژه کمک مالی و خطرات ناشی از کمبود آن. از همه نهادهای و کمیته های همبستگی با کارگران در خارج می خواهیم که کمک مالی کنند. ما از احزاب سیاسی انتظار کمک مالی

نداریم. ایجاد صندوق همبستگی کارگری بسیار مهم است و یا، به هر طریقی که خودتان صلاح می-دانید، یاری برسانید.

- نیروهای ضد کارگری مثل مرکز همبستگی امریکا (سولیداریتی سنتر) تلاش می‌کنند که از طریق عوامل و طرفداران خود روند رو به رشد جنبش کارگری ایران را مختل کند. آنها با پیشنهاد پول می‌خواهند این جنبش رادیکال را وابسته کنند. اگر چه مرکز همبستگی آمریکایی تلاش می‌کرد که فعالیت کارگران نیشکر هفت تپه را از مسیر اصلی خود منحرف کند اما با درایت و هوشیاری فعالین کارگری سیاستهای ضد کارگری این مرکز فاش شد و کارگران هفت تپه دست رد به سینه این مرکز زدند

- نیاز مالی سندیکای هفت تپه برای داشتن نشریه و ایجاد ارتباط با کارگران هفت تپه برای مشارکت در مسائل خودشان مشاهده می‌شود که از این طریق میتوان آنها را سازماندهی کرد. همکاران خودشان را از آگاهی طبقاتی بهره مند کنند. در عین حال ارتباط با دیگر کارخانه‌ها و در بین کارگران مجتمع بزرگ ضرورت جدی دارد.

- دوستان در خارج از کشور می‌توانند تجارب خود را برای یاری رساندن به این جنبش ارائه دهند.
- یک روز را در کنار کارگران به سرکارنروند و در حمایت از جنبش کارگری کمپین‌هایی برگزار کنند.

تهیه‌کننده گزارش؛ کمیته هماهنگ‌کننده 10 نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج از کشور

دهم دسامبر 2008